

KERK + lever

OPGELET!

Uitneembaar bewaarboekje met alle
zondagslezingen + commentaar
tot 18 juni!

De Kerk,
de Polen
en wij

blz. 14-15

Over
wolven
en Wolfje

blz. 16

Gratis
naar de
(Vlaamse) film

blz. 22

WEEKBLAD — NUMMER 21 — 24 MEI 2006

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

SINDS de enorme stijging van het aantal asielaanvragen in de late jaren 1990 staat het asielbeleid haast onafgebroken bovenaan de politieke agenda. En op die van de organisatoren van solidariteitsorganisaties. Toch slaagde men er nooit in een menswaardige en werkbare procedure uit te dokteren waarin de meeste mensen zich kunnen vinden. Hoe dan ook zal het aantal asielaanvragen altijd groter zijn dan het aantal regularisaties. Bijgevolg moet wie afgewezen is, willens nillens terug. In dit debat pleit immers niemand voor open grenzen (overigens ook geen oplossing voor alle mensen in nood).

Toch zijn er enkele voorstellen te formuleren die het huidige beleid op z'n minst minder hypocriet, doelloos en vooral onmenselijk kunnen maken. In de opgewonden sfeer van dit moment worden realistische voorstellen echter niet meer gehoord. Soms lijkt het of politici en berichtgevers – zelfs sommige actievoerders gaan niet vrijuit – slechts olie op het vuur willen gooien.

Waarom? Profileringsdrang is een duur woord, maar misschien is het hier voor één keer toch op zijn plaats. Allereerst is er het dubbelzinnige asielbeleid dat minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael blijft voeren. Begin april nog gaf hij op eigen houtje tientallen mensen die in de Sint-Bonifatiuskerk in Elsene om regularisatie vroegen, een tijdelijke verblijfsvergunning. Hij kan niet ontkennen dat dit de indruk wekt dat het beleid papieren geeft na een kerkactie. Wie is dan eigenlijk de organisator van dit pressiemiddel dat de minister onze kerkleiding verwijft? Met de verkiezingen in het vooruitzicht mag de minister echter nu zijn gezicht niet verliezen.

Opgeklopte sfeer

Ook berichtgevers zijn niet vrij te pleiten van profileringsdrang. De kerkasielactie verloopt mede door de media in een opgeklopte sfeer, helemaal niet vergelijkbaar met de gelijkaardige actie enkele jaren geleden na de dood van de Nigeriaanse asielzoekster Sémira Adamu, omgekomen bij haar repatriëring. Gretig werken ze de stellingenoerlog tussen politici enerzijds en actievoerders anderzijds in de hand.

Daarbij worden krampachtige pogingen ondernomen de Kerk tot politieke uitspraken of inmenging te forceren, iets wat ze niet mag noch wil doen. De Belgische bisschoppen wensen de scheiding

Terugkeer naar sereniteit nodig in belang van 'sans papiers'

Lieve Wouters

De schrijnende toestand van mensen zonder papieren, hongerstakingen, racistische moorden... Het slechte nieuws stapelt zich op en het asieldebat is in een hysterische sfeer verzand. In het algemeen belang moeten we terugkeren naar een serene sfeer.

Structurele veranderingen in het asielbeleid dringen zich op. Het huidige beleid houdt immers geen rekening met de migratierealiteit van de toekomst.

Beetje ernst, graag

tussen Kerk en Staat in ere te houden.

Op hun persconferentie lieten de bisschoppen met één stem duidelijk horen dat het hen louter om het aanklagen van onmenselijke toestanden te doen is. Ze vinden bovendien dat het kerkasiel slechts een tijdelijke actie is en spraken ondubbelzinnig hun afkeer uit van hongerstaking als pressiemiddel. („Onethische middelen tegen een onethische toe-

stand brengen ons geen stap verder”). Ze wijzen er ook op dat kerken niet de ideale plaats zijn om mensen onderdak te geven en sporen de plaatselijke initiatiefnemers aan, lokalen te zoeken met meer sanitair comfort (de integrale verklaring vindt u overigens op bladzijde 23).

Dit alles uit bezorgdheid om hen over wie het uiteindelijk gaat: mensen die speelbal zijn van globalisering, slachtoffers van de

groeïende kloof tussen rijk en arm, compleet afhankelijk van hun hoop op papieren, een toegangsticket tot de welvarende samenleving van het Westen. Wie kan het hen kwalijk nemen dat ze daarbij vaak een valse voorstelling hebben van dit 'land van melk en honing'?

„We zijn ons ervan bewust dat voor dit politiek dossier geen makkelijk antwoord bestaat”, zo zeiden de bisschoppen nog. „Maar

daarom mogen wij – en heel de maatschappij – niet zwijgen of, erger nog, vervallen in onverschilligheid. We weten ook dat een deel van hen economische vluchtelingen zijn. Hoeveel en onder welke voorwaarden ons land hen kan ontvangen, moet worden uitgemakt door de hele bevolking bij monde van haar politieke vertegenwoordigers. (...)”

Lees verder op bladzijde 13

© Belga